SAYI : 6

Kuruluş tarihi :
25 İkinci Teşrin 1933

YIL : 1

EDİRNE

Halkevi tarafından
Onbeş günde bir çıkarılır ülkü demeti

Öncümüz ve başbuğumuz Akıncıoğlu İbrahim Bey
Ünlü mebuslarımız arasında..

İmtiyaz sahibi :
Akıncıoğlu İbrahim
İdare yeri: Edirne Halkevi

Satış yeri :
Edirnede meriç kitaphanesi
15 Şubat 1934

İçindekiler:

Geçenki bulmacamızın halli :

T	E	K	İ	R	D	A	Ğ
E	R	Z	İ	N	C	A	N
K	A	R	A	B	İ	G	A
E	R	T	U	Ğ	R	U	L
R	E	F	A	H	İ	Y	E
L	A	L	A	P	A	Ş	A
E	L	C	E	Z	İ	R	E
K	A	R	A	A	Ğ	A	Ç

Geçen sayıdaki bilmeceyi doğru olarak hal edenlerin sayısı ikiyi geçememiştir. Bunlar arasında kur'a çekilerek birinciliği berber Nuri efendi vasıtasiyle Sabri efendi, ikinciliği de liseden 37 numaralı Faik efendiler kazamışlardır.

İdarehanemize gelerek hediyelerini almaları rica olunur.

Bu sayının bulmacaları :

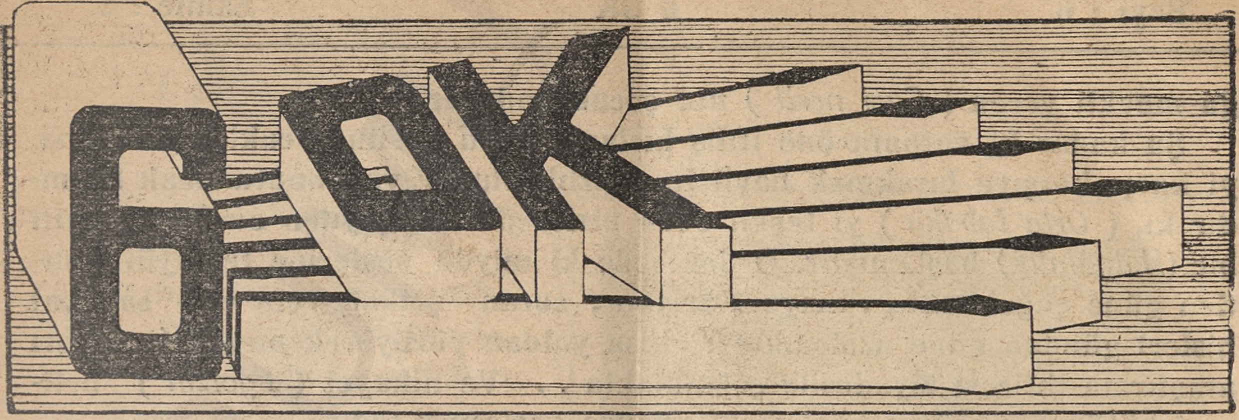
1 — Cümhuriyet devrinde bir köy muallimi nasıl olmalı ve nasıl çalışmalıdır ?

2 — Cümhuriyet devrinde bir şehir muallimi nasıl olmalı ve nasıl çalışmalıdır ?

3 — Cümhuriyet devrinde bir ev hanımı nasıl olmalı ve nasıl çalışmalıdır ?

Gelecek cevaplar mümeyyiz bir hey'et tarafından tetkik ettirilerek birinciye beş lira kıymetinde bir mükâfat verilerek yazısı basılacak; ikinciye iki lira kıymetinde bir mükâfat verilecektir.

Herkes yalnız kendi sınıfına ait cevabı hazırlıyacaktır.

Edirne

Sayı : 6 15 Şubat 1934 Yıl : 1

23 Şubat Edirne Halkevinin açıldığı günün yıl dönümüdür. Bu günü kutlulamağa hazırlanırken düşünelim ki elimizde mefkûremizin şöyle bir timsali var : 6 OK.

Bu mecmuayı his edişimiz, özleyişimiz ve nihayet karşımızda buluşumuz kültür sahasında atılmış bir ileri adımdan başka bir şey değildir.

Yeni çalışma yılına girerken daha özlü muvaffakiyetler diler ve hepimizi candan kutlularız.

6 OK

Onbeşte bir :

Hayat ne istiyor?

İçinde bulunduğumuz asrın iycaplarına uymak mecburiyetindeyiz. Taraf taraf birlikler, sınâi ve iktisadî şirketler, muhtelif istihsâl ve istihlâk kooperatifleri yapan, sınır aşırı milletler ve devletlerle iktisadî anlaşmalara baş vuran insanlar bütün bu halleriyle şunu demek istiyorlar ki: Muntazam, mes'ut ve müreffeh cemiyetler vaziyetine geçebilmek için insanların eski asırlardan ziyade (*Diğer gâm*) olmalarına, eski asırlardan ziyade biribirine sokulmuş cemiyetler haline gelmelerine şiddetle ihtiyaç vardır.

Fertler ailelerin, aileler de cemiyetleriu temelidir. Temeli bozuk olan binanın hâl ve istikbaline dayanmak manasız olur. Bütün ümitlerimiz yarının büyükleri olan bu günün çocuklarına, bu güuün Mekteplilerin birikmiştir. Bu yavrularımızın vatan bayrağını kudretli omuzla... yarak şan ve şerefimizi cihanın dört çevresine iriştireceğ... miz yoktur. Çünkü onlar izmihlâl içinde yuvarlanan bir ı... tan var edercesine kurtaran ve ona cihan devletleri arasın...

ğu mevkii veren (*Gazi nesli*) nin çocuklarıdırlar.

Şu kadar ki vatanın öne itiliş hızlarında bu neslin çocuklariyle Gazi-yi karşı karşıya bırakmak hayli insafsızlık olur. Ziyıa, unutmamak lâzımdır ki, (*Orta tabaka*) yı teşkil eden bizler de her şeyden evvel dehşetli bir (*Holgâmlık*) başlamıştır. O derecede ki miyde seslerine temayül günden güne çoğalmakta , acıyan, arıyan , soran şefkat, vefa ve sadakat hisleri günden güne azalmakta ; kısa yoldan yürüyerek menfaat yolları araştırma ihtirası ziyadesile çoğalmakta . . Ve nihayet (*Fgoizm*) beliyesi bütün bir süfliyetiyle gönüllerimize yerleşmektedir.

Şehirli karşısında zavallı köylünün adı(*Çarıklı erkânı harp*)yani madrabaz; köylü karşısında şehirli (*İnsafsız mürabahacı*) ; halkın nazarında memur (*Hazır yiyici*) memur karşısında halk (*Neme lâzım*) la karşılanan hasta, malûl, muztarip; bilgisiz ve görgüsüz bir kütle...

Müşteri karşılamasını bilmiyen kahveci, lokantacı, bakkal ve bezaz karşısında kalıyoruz, tatlı dillerle hatalarını düzeltememiz vazifemizken (*Neme lâzım*) deyip geçiyoruz; alış verişinde yanılan, giyiminde, oturuşunda ve kalkışında kusur eden bir köylü karşısında gülmesek bile yolu yordamı öğretip alâkadar olmağa yanaşmıyoruz . Naz çekemiyoruz, af ve müsamahaya tahammülümüz yok. Paramızı emniyet edemiyoruz, verdiğimizi alamiyoruz. Aza kanaat etmiyoruz, çoğu vermiyenlere hasmı can kesiliyoruz. Okumiyoruz, bilmiyoruz; okumak ve öğrenmekten arlanıyoruz. Hatalarımızı düzeltenlere isyan, gayz ve husumetle dolu hisler yaratıyoruz.

Neticeleri iytibarile iyi manalara delâlet etimyen bu vasıflar akibet bütün bir (Cemiyet) in perişanlığına sebep olacak kadar mühimdir ve müessirdir. Yarının büyükleri bu günün çocukları olduğuna ve bunların mektep haricinde geçen ömürleri bizim şahıslarımızla birlikte yürüdüğüne göre parlak ve muvaffak bir yarın a sahip olmak istiyorsak içinde bulunduğumuz hayatın bizden ne gibi vasıflar beklediğini kendi kendimize düşünmeli ve bu vasıflarla bezenerek manevi hayat ımızda elzem olan inkilâbı yapmalıyız .

6 OK

OK

Ok, Türkün ta kendisidir. Tarih günlerini açan Türk akınları başlayınca yerinden oynayan güçler, yeşil ovaları, zümrüt yazıları, güzel çayları ve kurumuş, verimli toprakları çoraklaşmış, artık tarlalar nankör olmuş ve Türk çocuklarına bir dilim ekmek vermiyordu. Yörümek gerekti: Tuğlar dalgalandı, obalar söküldü, yükler kağnılara bindirildi. Kara gözlü ve yiğit endamlı güzel Türk kızları yurdun ayrılık Türkülerini söylediler.

Artık gidecekler, kafanın düşüncesini susturmağa yeten miyde boşluğu onları ileri atıyordu. Lâkin nereye?.. İşte o vakit büyük şâman Türk kızına gerdiği yayı verdi: Ok yaydan fırlamış ve batıya doğru gitmişti.

İşte Ok, Türkün medeniyet yolunu gösteren ilk atığı oktur.

Ateşlı hatibımiz ve değerli mebusumuz Şeref Beyefendi

Güçler yürüdü, değişik yollardan koştular, beyin kavuran çölleri, damar donduran buzlukları aştılar; yine ok onlara durmadan gidecekleri yeri gösteriyordu.

Ok, Türkün en büyük atılgan ve karşı koyan avadanlığıdır. Türkün ruhuna bakınız: Esenlik günlerinde durur, didişir ve çalışır. Savaş sonu, ezmiş veya ezilmiş olsun, dinlenir ve dinlendikçe ürer, üredikçe yayılır. Türk için sınır yoktur. Ziyra oku her sınırı aşar, onun ergenekon efsanesindeki porteçinesi ok yapan Türkün ta kendisidir. Ok, Oğuzun elinde, dünyayı kaplayan bir kudret olmuştur. Ok, Oğuz çocuklarının elinde haritalar değiştiren, dünya devletlerini kuran en yüksek kabiliyet olmuştur. Kızıl ok, Türkün varlık ve özlüklerinin timsalidir. Yüzü batıya döner, güneşi ardına alır, attığı ok amacını bular. Oğuzun oğulları okla yer yüzünün dilim dilim Türk ülkelerini göstermişlerdir.

Şimdi bu ok, Türkün elinde, yürüten kudret olmuş, kişverler açan ordularnı silahı olmuş. o kadar ki Türkün okundan bütün dünya milletleri sakınmış; hatta ecnebi bir büyük düşünücü en büyük cihangire verdiği öğütte diyorki: [Türk ile sakın savaş arama. onun okunun irişmiyeceği bir yer, irmeyeceği bir göğüs, delik deşik itmiyeceği bir kal'a kapısı yoktur .] Bu Türkün oku, şimdi bilgi oldu. Bu gün o ok milli kaynaktan çoşan iymanı Türk çocuklarının gögsünde ve kafasında ebedileştiren bir (remiz) dır . İşte onun içindir ki (6 OK) Türkün tarihi, yani Türkün ta kendisidir . Ben, altı oku böyle anladım ve büyük soyumun yüksek yürekli çocuklarının başka türlü anlıyacaklarına da inanmam.

Edirne meb'usu
Şeref.

On yıllık Cümhuriyet ,
Türkün engin gücünü tanıtır .

OK ,
Türkün ta kendisidir.

Ok, yaydan fırlamış ve
batıya doğru gitmiştir .

(6 Ok) Türkün tarihi,
yani Türkün ta kendisidir.

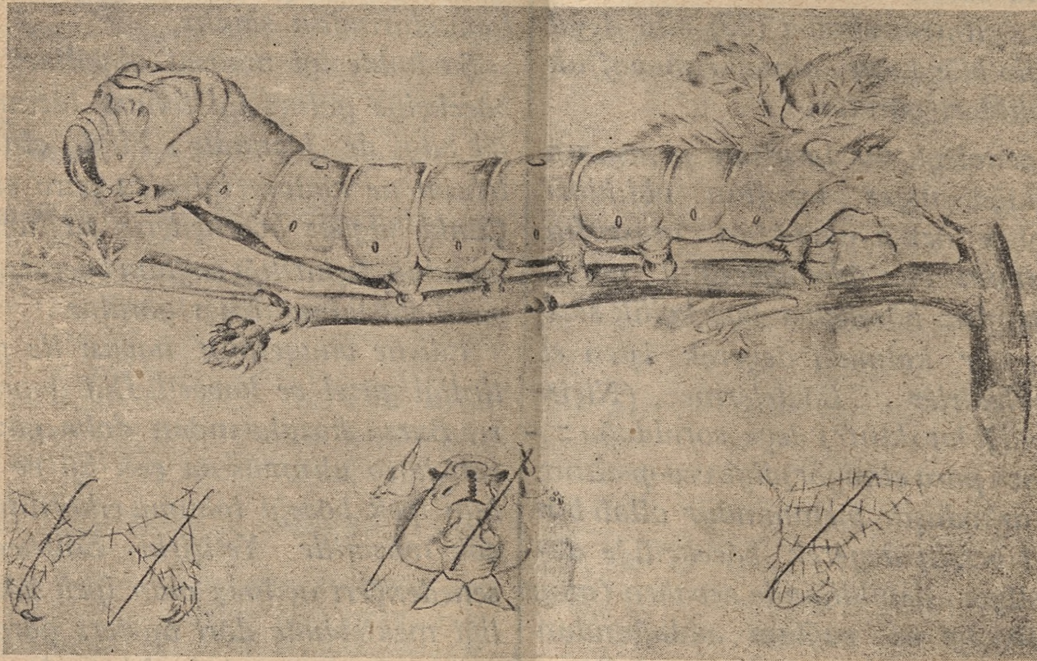
Sevgi bağ;
inan kuvvettir.

Her şeyi
kendimizden bekleriz.

Çiftçiliğe dair:

Edirne'de ipek böcekçiliği

Ziraat san'atları içinde en çok kâr bırakan bir san'at varsa o da ipek böcekçiliğidir. Bu güzel ve sevimli san'at Türkiyemizin her tarafında yapılması kabil iken bir taraftan ihmalcılık, diğer taraftan bu son zamanlarda kârsız bir san'at zannedilmiş olması yüzünden mahdut bazı vilâyetlerimiz inhisar etmiş gibi görülüyor. Halbuki (700) senedenberi bu işle meşgul olan Bursa vilâyetiyle ona komşu olan bir çok yerlerimizin böcekçileri bu güzel san'attan ümit ettikleri derecede bir menfaat, bir kâr görmeseydi acaba şimdiye kadar buna dört elle sarılıp kalırlarmıydı? Her ne kadar bu son senelerde gerek umum harbin tesiratından, gerek koza piyasasının kararsız dalgalanmasından kopan fırtınadan böcekçilerimizin bir kısmının zarar görmeleri üzerine bu san'attan vaz geçmiş olduğu kalbî bir kederle görülüyorsa da bir kısmı da aksi olarak gördükleri menfaat ve kâr dolayısiyle bu san'ata daha ziyade bir heves ve muhabbetle sarılarak günden güne ilerlemekte oldukları ruh okşayıcı bir memnuniyetle görülmektedir.

Şu halde nasıl olurda ayni mahalde, ayni tesirler altında kalan böcekçilerin bir kısmı gördüğü ziyandan dolayi böcekçilikten vaz geçer de diğer kısmı kâr edip işini günden güne ilerletebilir? işte anlaşılması güç olmıyan ve fakat düşünüp anlayamayan bazı böcekçilerimize bu bilmeceyi şöyle iki kelime ile anlatabiliriz:

Böcekçilik bilgisi.

Evet; çünki bu bilgi saye –

sindedir ki bir çok böcekçi bir paket ipek böceği tohumundan (70 80) kilo koza aldıkları için piyasanın düşüklüğünden gördükleri zararı aldıkları fazla mahsulle kapattıktan sonra kendilerini memnun edecek derecede kâr da ettikleri görülür. Halbuki bir çok bilgisiz böcekçilerin, ayni miktar tohumdan en çok alabiidikleri koza mahsulü (20-25) kilodan ibaret olduğu ve hatta böcek mevsiminde havaların müsait gitmemesinden (25) kilo değil bir kilo bile koza almağa muvaffak olamadıkları görülür.

Binaenaleyh bir taraftan piyasanın düşüklüğü diğer taraftan aldıkları mahsulün azlığı yaptıkları masrafın bir kısmını bile ödemiyeceğini gören böyle bilgisiz böcekçiler böcekçilik san'atında kâr kalmadı deyerek işten el çekmektedirler. Böylelerine, (Niçin böcekçiliği bıraktın?) deye sorulduğu zaman (koza para etmiyor) diye cevap alınır (Bak arkadaşın memnundur allah bin bereket versin deyerek böcekçiliğe devam ediyor) denildiğinde cevaben (onun tohumu iyi ve sağlam olduğundan çok mahsul almış) der. (Onun tohumu ile senin aldığın tohum ayni tohumcunun malıdır. Binaenaleyh fikrin doğru değildir) denildiğinde (Belkide benim böceklerime nazar verildi) deyerek böylece işin içinden kolayca sıyrılıp çıkarlar. Hiç bir vakit kabahatin kendilerinde olduğunu söylemezler.

Böceklere hiç bir vakit nazardan zarar gelmez. Bu bir çok tecrübelerle anlaşılmış bir hakikattir. Tohumun fenalığı da hiç doğru değildir. Çünki sevgili büyük hükûmetimiz, ipek böcekçilerimizi düşünerek onlara fazla mahsul aldıratilmek için kendilerine her sene hastalıksız, kuvvetli ve iyi cins ipek böceği tohumu çıkarabilecek bilgili tohumcuların böcekçilik mekteplerinden yetiştirilmesini temin etmiştir.

Hatta her ihtimale karşı, en ufak bir hileye meydan vermemek için tohumcuların işlerini daima bir takım memurlara konturol ettirmektedir. İşte yapılan bu fevkalâde dikkat sayesindedir ki Türkiyenin ipek böceği tohumları dünyanın en iyi ve sağlam tohumlarından sayılır.

Şu halde iyi mahsul alabilmek için böcekçiye yalnız iyi tohum lâzım değil bilgi de lâzımdır. Bilgi olmazsa tohum ne kadar iyi olsa para etmez. Çünki bilgisiz böcekçilerin sağlam tohumdan fışkırttığı sağlam böcekleri her vakit hastalandırdığı görülür.

Edirne vilayetinin havası ile yetiştirdiği güzel ve kuvvetli Dut yaprakları, Bursa kozalarından daha güzel ve çok koza alınmasına çok iyi ve sağlam ipek böceği tohumu çıkarılmasına çok müsaittir. Yetişirki Edirnede üç senedenberi açılmış olan ipek böcekçiliği mektebinde dört ay ders görülmüş olsun. Bu derece kolaylık varken şimdiye kadar böcek besleyenlerden ancak dört beş kişi gelip bu mektepten ders alabilmiştir. Bunlarla beraber ders alan diğer talebenin cümlesi esnaf ve memurlar olup bunlar böcekçilikle uğraşmazken belki sonrada lâzım olur deyerek mektebe gelip ders aldıkları için hakikaten şayanı taktirdirler. Bunlara ibretlenip mektebe gelerek ders almıyan Edirne böcekçilerinin kabahatı affedilmiyecek kadar büyüktür. mamafih bu mektebe gelip ders almak için daha vakit vardır. Bu mektep daima burada kalacak değil-

Tutumlu olmada, öz yurt malı kullanmada

Aile kadınının rolü

Atalardan kalma sözdür : « yuvayı yapan dişi kuştur » derler .

Bu küçük cümle, çok kıymetli bir öz taşımaktadır. Kadın gözünün girmediği bir yuva, kadın elinin değmediği her şey ölmeye , yıkılmağa mahkûmdur. Zaten o, olmasaydı yuva ve yavru olmazdı. Cemiyetleri , milletleri yapan, yaşatan da kadındır . Bütün dünya rahatini, saadetini, medeniyetini onlara borçludur. Kadın, medeniyetin, dehanın, sevginin anasıdır.

Bir hekim diyorki: « doğuran kadın gibi , yaratan kalp te onda, alnımıza bahtımızı yazan el de ondadır » Bir millet sefilmidir, hükmediniz ki : orada analar lâkayt ve zavallıdır . Kadını kudretli milletler daima hakim ve kuvvetli milletlerdir.

Türk anası, Türk kızı; bütün dünya kadınlarından daha fedakâr, daha içli , daha beceriklidir . Onu bir , analık vazifesinden başka saflarda çalışırken de gördük . İstiklâl ve kurtuluş kavgasında bazan yol gösteren bir öncü, bazan elde silâh düşmana kurşun sıkan bir kahraman , bazan ümit ve gayret veren bir aziz oldu .

O bu kadar kudretli olmasaydı Türkiye kurtulurmıydı ?

Sevgili Türk anası kurtuluş yollarında ölen senin çocuğun, bu yollarda silah sıkan, cephane taşıyan sendin. Ve ey sevgili mukaddes ana: Gaziyi doğuran da sen değilmisin ?

O zorlu savaştan üst çıktığımız gündenberi başka kavgalar , başka mücadeleler oldu . . Orada da seni Türk kadınına yaraşan bir vakarla çalışırken gördük . . . Daha bir sürü savaşlar var bunlara da mukaddes ellerinizin deymesini diliyoruz. Her savaşta bizi üst getirecek silah en kuvvetli silah tutumlu olmak ve yurt malı kullanmaktır.

Bunun en kuvvetli aşıcısı, telkincisi sensin. Bu işi benimsediğin gün, beklenen zafer derhal müjdesini virır .

Şunlara dikkat et :

1 — kendin yerli malı kullan .

2 — Evine giren paradan bir kısmını biriktir .

3 — Elbiseni kendin dik .

4 — Eşini , kardeşini , bildiklerini tutumlu olmağa alıştır.

5 — Yaban malını kullananı ayıpla... Senin ayıplaman o kadar kuvvetlidir ki , bundan her kes çekinecek, muhakkak senin dilediğini yapacaktır .

6 — Çocuğuna verdiğin ter temiz süt ve bem beyaz faziletle beraber tutumlu olmak iytiyadını da ver .

Servet, saadet, hakikî kurtuluş ona bağlıdır . Ve bir gün gayretinle bu memleketin, milletin yüzü gülerse: Zümrüt çayırların, güzel nehirlerin, engin denizlerin, mamurelerin bezediği bir cennet yurt ortasında , bir ruh ve manâ heykeli halında sen yükseleceksin . . .

Alnında nurdan bir satır şunları yazacak : Türkiyeyi yaratan ve yaşatan kuvvet işte budur . . .

Coşkun

---

dir . Göreceği rağbete bakar . Rağbet görmezse bir iki sene sonra kıymetini bilip takdir edecek başka bir vilâyete naklolunacağı muhakkaktır. Binaenaleyh o zaman bu fırsatı kaçıranlar pişman olacaklardır . Fakat son pişmanlığın fayda vermediğini de bilmelidir. Mektebe gelip ders almaları Edirnemizin bazı böcekçilerine fazla mahsul aldırmak suretiyle soğumağa başladıkları böcekçiliğe tekrar ısındıra bilmek için muhtasar ve fakat çok pratik bir suretle ve açık ve sade bir lisanla yazmış olduğum böcekçilik bilgisi nam risalemin Halkevinin muhterem reisi İbrahim beyefendinin sebk eden vatani büyük hizmetlerine bir zamime olmak üzere çok parlak ve faideli bilgilerle dolu olarak neşretmeğe başladıkları (6 OK) mecmuasında dercine teşvik edildiğim için mumaileyh reis beyefendiye aleni olarak teşekkür etmeyi bir vazife bilirim. Bu vesile ile Edirneli böcekçi meslekdaşlarıma ufak bir hizmetim olursa bahtiyarım.

M. A.

Dünden evelki, Dünkü ve bu günkü kadın:

Büyük annem anlatıyor :

Dokuz kardeştik.. Fakat öz olarak bir tek kardeşim yoktu. Babam annemden başka tam yedi kadın almıştı. Hoşlandığı ile oturmuş, usandığını bırakmıştı. Babamın hâl ve vakti yerinde idi; evimiz koca bir konaktı ; Atımız, arabamız, bir sürü uşak ve halayığı vardı. Fakat acaba kim rahattı? Kim geziyor, kim eğleniyordu? Biz, varlık için de yokluk çekiyorduk. Evin içi bir cehennemdi: dördü bir araya gelen üvey annelerim birbirlerini yiyorlardı.

Bizler ayrı annelerin ayrı çocukları iğrenç dedikoduların içinde kavruluyorduk, bakılmıyorduk . Sıhhatımızla kimse alâkadar olmıyordu. Güneş görmiyen kafesli odalarda havasızlıktan bunalıyor, çelimsiz mariz yetişiyorduk öğretilmiyorduk, okutulmıyorduk, dört dıvar arasında, cahil halayıkların kollarında yuvarlanıyor, cin - peri masallariyle zehirleniyorduk. At, araba yalnız babama mahsustu : gezmek, eğlenmek, yaşamak babamın, yani erkeğin hakkı idi. Annem, üvey annelerim babamın emirlerini yerine getirmeğe mahsus birer esirdiler.

Ben , (Ana) diye , (Kadın) diye işte böyle bir esir tanıdım. Ben, (Baba) diye . (Koca) diye, böyle bir insan gördüm. (Yuva) diye böyle, odaları kap karanlık, bir mahpes tanıdım. (Zevk) diye, mangal başında uşakların cin - peri masallarını dinledim. Şefkat diye , sütanaların yalan ninnisini duydum. On üç yaşımda beni evlendirdiler; ben de bir çok zaman tanıdığım evin kadını ve anası olarak yaşadım.

Annem söylüyor :

Aklım ermeğe, gözlerim iyiyi götüyü görmeğe başladığı zaman daima fena şeylerle sarsıldım. Annem , her gece sabaha kadar , pencere önünde göz yaşlariyle babamı beklerdi. Düşünürdüm . . Babam niçin ondan kaçıyor? Anneme de acırdım :

Bu kadar esir yaşıyan kadının ne günahı vardı ki saadet bize oğramıyordu? noksan olan şey ne idi ? Annem de benim gibi bunu babama soruyordu. Neyin eksik? Çamaşırın temiz verilmiyormu? Yemeğin, istediğin şekilde hazırlanmıyormu ? Odalar sıcak değilmi? Ve ben her arzuna itaat etmiyormıyım?..

Babamda cevap verirdi : Ben bir şey istiyorum ki o sende yok . . .

Bu istediği şeyi başka bir kadında uman babam tekrar evlendi; bu acı, annemin gözlerini açtı.

Sadece körü körüne itaatın, lüzumsuz esaretin yaşamak için kâfi gelmediğini anladı ; isyan etti! kadına yapılan haksızlığın sebeplerini araştırdı kocasına iyi üğüt vermiyen anneyi beğenmedi, kendisini hafif, aciz silâhsız bırakan annenin günahını affedemedi. Bütün bunların başında görgüsüzlüğün , bilgisizliğin düşmanlığını sezdi ve beni okuttu. Bana ilim hüner öğretti; saz öğretti, acizliğin, bilgisizliğin fenalıklarını gösterdi ve bana her şeyden evel istemesini öğretti.

Ben cevap veriyorum :

istemesini bilen anadan biz doğduk: Cümhuriyetin kızları , yarının kuvvetli anaları.. Artık ne büyük annem gibi bir esir, ne de annem gibi bir hilekârız. Cümhuriyet kadınına bu gün her hak verilmiş, her kapı açılmıştır.

Cümhuriyet kadını, bu günün çocuğuna , yarının askerine, öbür günün büyük adamına sağlam bir terbiye verecek kadar kudretli yetişiyor.

Okuyor, okutuyor; yazıyor, yazdırıyor . Cümhuriyet kadını, yaşamak için oğraşıyor ki yaşatabilsin; yükselmek için çırpınıyorki yükseltebilsin ; kuvvetli olmağa çalışıyor ki : kuvvetlendirsin . .

Ve Cümhuriyet kadını diyor ki : Bir kadın bir anadır, bir ana da bir millettir.

Pınar

Onlarla biz..

Bir birleriyle şakalaşarak merdivenleri çıkıyorlar; vakur, nezih ve kibar insanlar.. Mecmua sahibi, yazı işleri müdürü, yazıcı arkadaşların bir çoğu ve bir fotoğrafçı.. Koridorlarda dolaşıyorlar, odalara girip çıkıyorlar, bu azizleri karşılamağa, onları içten gelen heyecanlarla koklamıya ve kucaklamıya koşuyorlar..

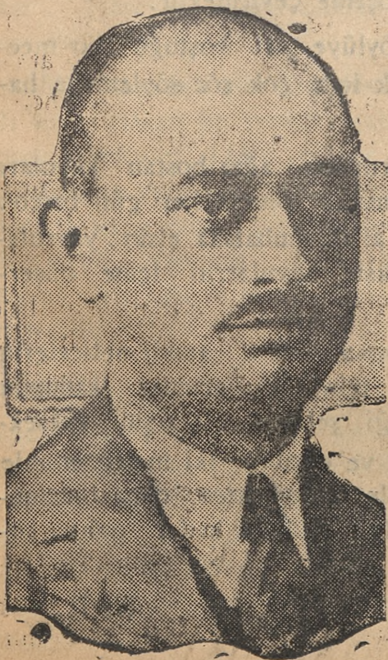
ikisinin saçları bembeyaz; biri uzunca boyu, sevimli endamıyle vakur ve mültefit..Hâl ve hatır soruyor.. Hepsinin mübarek yüzlerinde engin bir aşk ve şefkatin aldatmıyan tebessümleri var.. İnsanın hepsini, bir anda, bütün bir kalbine , bütün bir kalbinin ta.. içine basacağı geliyor.

Vatan bayrağını omuzlarında taşıyan bu aziz rehberler, memleket başından esen bin bir fırtına karşısında tunçtan yapılmış birer heykel gibi durdular , Malta zindanlarında ıztıraplı rüyalar gördüler, halk için ağladılar, vatan için ağladılar,sernigûn olan bayrak için ağladılar..

Edirne meb'usu Faik Beyefendi

Onları bize ve bizi onlara bağlıyan ne mihnetli vakayi hatıraları var, bilseniz..

Şimdi, hür, mes'ut ve müstakil memleketimizde - ulu başbuğlarımdan aldıkları ilhamlarla - onları aramızda dolaşır gördükçe sevincimizden gözlerimiz yaşarıyor, başımızda çalışır gördükçe çalışma hızlarımız artıyor, şen ve neş'eli gördükçe neş'elerimiz ve saadetlerimiz şahlanıyor ve halâ yorulmadan ve dinlenmeden yörüdüklerini ve çalıştıklarını gördükçe bileklerimizde kan ve mafsallarımızda iyman taşıyor .

Edirne meb'usu Şakir Beyefendi

Onların yüce öncülükleriyle meydana gelen bir eser, şimdi, onların mübarek parmakları arasında ve nurlu gözleri önünde duruyor: 6 OK..

Benliğimizi adında toplıyan bu mecmua, bu azizleri, sırasiyle, bağrına bastığı günlerin hatıralarını asla unutmıyacak .

Onlar bizim yalnız meb'uslarımız ve rehberlerimiz değil, ayni zamanda canlı tarihlerimiz , canlı gurur ve mefharet vesikalarımız ve nihayet yorulmadan ve dinlenmeden yörüyen ve çalışan azizlermizdir; onlarla öğünüyoruz, onlarla seviniyoruz ve onlardan aldığımız hızlarla yörüyoruz .

★★★

Cümhuriyet kanunlarından:

Köy kanunu

Köylünün Mecburi işleri

— 6 —

Köylünün yapacağı mecburl işler arasında, köyünü sulak bulundurmak en ön pılânda gelir. Suyun insanlar için ne kadar lâzım ve ne kadar faydalı olduğunu hepiniz bilirsiniz.

İnsanlar yemeksiz bir kaç gün durabilirler. Fakat susuzluğa dayanamazlar. Köylerimize gelen suların kapalı yollardan gelmesi şarttır. Su bizim için lâzım ve faydalı olduğu kadar tehlikeli ve mızırdır.

Su, insan vücuduna hayat ve sıhhat vermekle beraber birçok hastalıkların geçmesine sebep olur.

Meselâ tifo denilen kara humma gibi tehlikeli bir hastalığın yegâne sebeplerinden biri pis sulardır.

Mesela ; Kara humma hastalığına tutulanların birinin idrarı veya safrası böyle içtiiğimiz sulara karışacak olursa bu bir felâkettir. Çünki Kara humma hastalığının mikrobu bu safrada ; idrarda bulunur. Eğer bizim içeceğimiz ; yiyeceğimiz şeyleri yıkayacağımız sular böyle kayıtsız bir şekilde açık yerlerden akacak olursa bizim için Kara humma tehlikesi hiç bir zaman eksik olmaz.

Keza ; kolera mikrobu içilecek sulaea karışacak olursa bu hastalık maazallah müthiş bir âfet halini alır.

Görülüyor ki sular bir çok hastalıkları insandan insana; köyden köye ; şehirden şehire, hatta, memleketten memlekete götürecek kadar tehlikeli bir vasıtadır.

İşte köy kanunumuz bütün bu ehemmiyetli tehlikeleri nazarı dikkate alarak köylünün yapacağı işler arasında köye , köy çeşmelerine gelecek suların kapalı yollardan gelmesini ; şayet kapalı yollardan gelmiyorsa bu su yolunun delik ; deşik olmamasını ; mütemadiyen göz önünde bulundurarak tamir edilmesini ve böyle bir su yolunun mezarlık ; gübrelik ve süprüntülük gibi mikropları çok yerlerden geçtiği vaki ise yolunun değiştirilmesini şart koşmuştur.

Demek oluyor ki köy kanunumuzun köylüye yapılmasını emrettiği ; şart koştuğu bütün işler köylünün kendi sıhhatı ; kendi menfaatı içindir.

Eğer bir köyde kolera ; Kara humma , ışıtma ve saire gibi tehlikeli hastalıklar bulunmazsa şüphesiz herkesten evvel köylü memnun ve mes'ut olur.

Köylünün yapacağı mecburî işlerden biri de köylerdeki kuyu ağızlarına bir arşın yüksekliğinde bilezik ve etrafına iki metro eninde harçlı döşeme çevirmektir.

Kanunun köylüye şart koştuğu bu mecburiyeti anlamak için çok söz söylemeye hacet yoktur.

Eğer kuyularımızın ağzı bostan kuyuları gibi açık bulunacak olursa her gün birçok kazalar olur , allah muhafaza etsin , yavrularımız bu bileziksiz kuyularrın içine düşerler : boğulurlar.

İşte bu ve buna benzer acıklı neticelerin önüne geçmek için kuyularımızı kanunun tarif ve emrettiği şekilde bir arşın yüksekliğinde bilezik ve etrafını iki metro eninde harçlı döşeme ile çevirmekten daha lüzumlu ve daha faydalı olduğu kadar daha kolay bir şey var mıdır?

S. R.

Cümhuriyet kanunlarına göre :

Bir hak nasıl ispat edilir?

— 2 —

3 - EHLİ VUKUF : İki tarafın ihtilâfta bulunduğu mesele yalnız o işlerle oğraşanlar tarafından malum olursa ; bunun tespiti ve ihtilâfın halli için o nevi işlerden anlıyan adamlar ehlivukuf olarak dinlenirler. Meselâ : Bir tarlanın 50 sene evvelki hududunun nereden geçtiği o civarda oturan ihtiyarların dinlenmesivle tesbit edileceği gibi ücret pazarlık edilmeden çalışmalarda çalışana ücret tayini iycap ettiğinde miktarının taspiti için o işten anlıyanlar ehli vukuf olarak dinlenirler.

4 - Yemin : İddea veza müdafaasını yukarıda yazılı surette ispat edemiyen tarafın bir yemin teklif etmiye hakkı vardır. Meselâ: Ahmet Hüseyinden ödünç verdiği yüz lirayı dava ediyor , şahidi var fakat elli liradan fazla olduğu için dinlenmiyor , senedi var imzanın Hüseyine ait olduğunu ispat edemiyor , bu takdirde yüz lira borcu olmadığına dair Hüseyine yemin teklif eder , Hüseyin yemin ederse Ahmet davasını kaybeder.

Ali Hasandan yüz lira dava ediyor , senedi var , Hasan bu senedi kabul ancak borcunu ödediğini iddia ediyor , ibra senedi olmadığını ve şahitleri olduğunu söylüyor. Senede karşı şahit dinlenmiyeceğinden ödediği sabit olamıyor . Hasan yüz lirayi ödediğine dair Aliye yemin teklif etmiye hakkı vardır.

* *

Her hangi bir iddianın mahkemelerde ispatı , tezviratın önüne geçmek için , bir takım külfet ve kayıtlara tabî kılınmış olduğunu , şahidin kuvvetli bir delil olmadığını , alelade bir senedin de büyük bir kıymeti olmadığını anladınız . Bunun için aşağıda yazılı hususlara dikkata etmeyi tavsiye ederiz :

1 - Herhangi bir muameleye girişirken bu muamelenin muhakkak inkâr edileceğini ve inkârı halinde ne suretle ispat olunacağını göz önünde tutmalıdır.

2 - 50 liradan fazla bir hak doğuran veya bir hakkı ortadan kaldıran muamele yapılırken bunu senede bağlamalı ve notere tasdik ettirmelidir .

3 - Gayri menkul alım satımlarını ne rehnini behemhal tapu memuru huzurunda yaptırmalıdır.

4 - Bir senet içinde yazılı olan şeyleri okuyup , okutturup , manasını tamamen anlamadıkça imzalanmamalıdır.

5 - Karşı tarafın o günkü tatlı sözlerine inanarak alınmayan bir parayı alınmış gibi senede yazmamalı ; senedin içine hakikata uymıyan kayitlar koymamalıdır. Çünkü bunların doğru olmadığını ispat etmek kabil olamaz .

6 - Birisinden senetle ödünç para aldınız veya aldığınız mal mukabilinde senetle borçlandınız ise tamamen veya bir kısmını öderken behemahal senet olmalı veya evvelce verdiğiniz senedin altına ödenen parayı yazmalısınız .

7 - Aldığınız senedi el yazısı ile tastik ettirmeli , eğer senet sahibi yazı bilmiyorsa mühürü maruf iki kişiye ayrıca tastik ettirmelidir.

8 - Mühürün - inkâr halinde - bi rkıymeti olmadığını unutmamalıdır.

9 - Mühim bir işe girişirken veya mühim bir mikdarı havi bir senet imzalanırken kanundan anlıyan birisine meselâ bir avukata danışmalıdır. Avukata verecek paran yoksa halkevine koş; orası sana her yolu gösterir, Her kolaylığı öğretir.

M. İ.

Hikâyeler

Dertli değirmenci

Genç değirmenci bu müşterisini hiç görmemişti. Dışarı çıktılar, ihtiyarın kırışık yüzünde ve çukurlaşmış gözlerinde bir başkalık vardı. Dere kenarındaki söğütlere dalgın dalgın bakıyor, dudakları arasından bir şeyler mırıldanıyordu. Bazan unuttuğu bir şeyi hatırlamağa uğraşır gibi parmaklarını alnının kırışıklarında gezdiriyor, yüzünü buruşturuyordu.

Çayıra bağdaş kurdular. İhtiyar, tahta sigara kutusunu çıkardı, nasırlaşmış iri parmakları arasında kalın bir sigarayı çevirdi, çevirdi... Sonra uzaklara dalan gözlerini delikanlıya dikerek :

— Kusur benim evlat, cigara vermeyi unuttum; İhtiyarlık bu...

Sigaraları yaktılar. İkisi de susuyordu. Değirmenin şıkırtısı, suyun hafif şırıltısı arasında, işidiliyor; uzaktan bir köpek sesi, yandan bir kuzu melemesi duyuluyordu, Müşteri yine aynı dalgınlıktaydı. Değirmenci sordu

— Ne düşünüyorsun dayı ?.

O yine bir zaman hareketsiz kaldı Sonra porsuk sigarasını dibine kadar çekerek :

— Geçmiş bir günü evlât... Geçmiş bir günü..

İhtiyar bağdaşını genişletti, bir sigara daha yaktı, delikanlıya sordu:

— Şu yandaki yıkık yerin ne olduğunu biliyormusun ?..

Delikanlı düşündü : Bilmiyordu. Evet bilmiyor gibiydi. Köyün yaşlıları oradan pek az, hatta hiç söz etmezlerdi.

— Hayır dayı.

Dedi.

Yaşlı adam dalgın gözlerini kaldırdı ve ilk defa delikanlıya iyice baktı. Beyaz saçlarının süslediği yüzü ve iri siyah gözleri çok şeyler saklıyordu. Bir zaman durdu Sonra titreyen sesiyle anlattı :

— Evlat, kaç sene oldu bilmiyorum. Siz daha bu fani dünyada bile yoktunuz. Şu yıkık yer o vakit böyle baykuşların yuvası değildi. Şimdi köklerini bile kurtların kuruttuğu söğüt ağaçlariyle çevrilmiş bir değirmendi orası.. İsmine dertlinin değirmeni derlerdi. İhtiyarın gözleri burada doldu, sesi daha zayifledi, daha titredi.

Ben o vakit köyün çobanı idim. Her sabah koyunları yayar, sonra dertli ile şıracığa, gölgeye uzanır tatlı tatlı geçmişlerden konuşurduk. Siyah iri kedisiyle nazlısından başka dünya yüzünde kimsesi olmıyan bu adam bu ıssız derelerde bana bir can yoldaşı, bir dert ortağı idi. Kasabaya senede iki defa ancak iner, hele köye hiç gitmezdi. Zaten köylülerle dargındı. Onlara karşı kalbinde hiç eksilmiyen bir kini vardı. Onlar, ona, iyi bir adam demezler, baba yüreğinin bütün sevgisiyle sevdiği Nazlısına iftira ederlerdi.

Nazlı köyün kimsesiz bir kızıydı. Allahtan başka hiç bir güveni yoktu. Zavallı kız aç, sefil; her gittiği kapıdan geri çevrildi, günlerce ağladı, sızladı.. Merhamet eden kimse bulunmadı. Nihayet onu dertli dayı yanına aldı; evlât şefkatine hasret çeken gönlünü Nazlıya verdi, onu senelerce kucağında büyüttü. Köylüler bu yüzden dert-

liye çok şeyler dediler.. Fakat oğul kim ne derse desin.. Ben de onların üçüncü bir sırdaşlariydim . İçlerini en iyi ben bilirim ..

Dertli Nazlıya bir ana, bir baba olmuştu. Eski, tek yatağında Nazlıyı koynuna alır, saçlarını kendi elleriyle örer, sabahları keçisini Nazlı için sağar; ocağını yavrusu için dumanlardı. Nazlı ona Dertli baba derdi. Bu isim küçüğün çok hoşuna giderdi. Çayırda babasının dizleri dibine oturur, Dertliye zorla masal anlatırır, Aslı Kerem hikâyelerini söyletirdi.

Böylece bir kaç sene geçti. Nazlı büyüdü. Beline kadar uzayan kumral saçlariyle güzel bir kız oldu. Bir az daha ağaran saçlariyle dertli de biraz daha ihtiyarladı, beli biraz daha kamburlaştı . Günler geçtikçe köylülerin iftirası çoğaldı, müşteriler azaldı, azaldı. Nihayet bir gün geldi artık köyden bir tek tane bile değirmene getiren olmadı .

Dertli aldırmadı bile.. Zaten o dün yadan fazla bir şey istemiyordu ki . . . Nazlısını besliyecek bir lokma ekmek ona yeterdi . Yakın köyler çok bile geliyordu . Hem şimdi daha iyi ; o heriflerin yüzünü görmiyor, bakmağa bile kıyamadığı yavrusuna kem gözlerin bakmasından kurtuluyordu. Nazlı şen, Dertli baba bahtiyardı evlât . .

İhtiyar burada durdu.. Tabakasını çıkardı , bir sigara sardı, iki nefeste yarıya indirdi ve devam etti :

« Bir güz sabahı ihtiyar dostumun yanına geldiğim zaman onu Nazlısının yatağı başında ağlar buldum . Nazlı hastalanmıştı. Kır çiçeklerinden, şifalı otlardan sular kaynattık, Nazlıya içirdik . On senedir yorulmadan dönen değirmen o gün uyudu ; On senedir yosunlu tahta oluktan akan su o gün başka yerlerden çağladı, ve Nazlıya o gün başka dillerden ninniler söyledi .

Nazlının hastalığı bir hafta sürdü. Dertlinin değirmeni bir hafta onu uyandırmamak için dönmedi, babanın gözleri sekiz gün kurumadı . Nihayet oğul . . . Bir sabah geldiğimde Dertli babanın nazlı yavrusu ölmüştü. İhtiyar dostum deli olmuş çırpınıyor, sekiz günde sekiz defa ağaran saçlarını yoluyordu . . Fakat ne çare . . . Zalim köylülerin merhametsiz gözlerinden kaçan Nazlı şimdi de ihtiyarın şefkatli kollarından uçup gitmişti .

O gün akşama kadar Nazlıya toprak odasını yaptık. Üstünü çok sevdiği çiçeklerle babası süsledi . Mini mini Nazlının mezarı da kendi gibi güzel olmuştu.

İhtiyarın sesi tıkandı . Çukurlaşmış gözlerinden iki yaş damlası buruşuk yüzüne sızdı ..

Hey gidi evlât . . .

Yarındasi sabah geldiğim zaman Dertli değirmende siyah kediden başka kimse yoktu. Yavrusunu toprağa veren ihtiyar Baba değirmeni de ellere bırakıp kim bilir hangi diyarlara gitmiş - ti .. İşte o gün bu gün buralara ayak basmamışım .

- Deseneki dertlisiz kalan dertli değirmen sahibinin arkasından Baykuşlara yurt olmuş !..

İhtiyar müşteri ile genç değirmenci kalktıkları vakit öyle yaklaşmış, boşalan değirmen döne döne biraz daha yorulmuştu . . .

F. F.

Seyahat notları :

Avrupa'da gördüklerim..

— 3 —

Bir evin matbah kısmı tencere ve tabaklariyle temamiyle duruyordu. bir san'at sahibi dükâncı işiyle meşgul iken vaziyeti hiç bozulmadan bütün âlât ve edevatı olduğu gibi kalmıştı. Bunlar hep çıkarılmış, temizlenmiş, eski halini muhafaza ederek yerlerinde bırakılmıştı. Gezdiğimiz daireler içinde en nefis hamamdı. mükemmel banyosu, sıcak su tertibatı, İstirahat salonu pek iyi meydana çıkarılmış, zemin muzaiklarla süslenmişti. Şehrin sokakları temamiyle, her tarafta, geniş taşlarla düşenmişti. Biraz dar olan sokaklar aynı istikameti takip ediyorlardı.

O gün Pompeide pek çok ecnebi ziyaretçi vardı. Herkesin elinde fotoğraflar. dürbinler, büyük bir merakla etrafı araştırıyorlar. Entressan noktalar arıyorlardı. İndifa altında kalan bazı insanların tam kâlpleri taşlaşmış olduğu halde bulunmuş, bunlar kapalı bir dairede teşhîr edilmişti. Meselâ bir adam yatağında uyurken yanmış, ve tecehhur etmiş Bu tipler böylece muhafaza edilerek gösteriliyordu.

Pompeide üç saat kadar dolaştık. Hava epeyce sıcaktı. Arkadaşlarım ve ben epeyce ter döktük. Eski ve güzel düşenmiş kaldırımlar üzerinde hızla yürürken şehrin uzun bir çarşısına rast geldik. Oradaki memurlar yarı Fransızça, yarı İtalyanca malûmat veriyorlardı. Meşhur satıcılar, büyük mağazalar bu cadde üzerinde imiş. Dıvarlarında her dükânın hangi san,at ve hangi satışla meşgul olduğunu gösterir resimler, yazılar el'an duruyordu. Dükânların içi lâvlarla kapanmış, arkadan gelen kızgın sel mağazaların ön taraftarını pek tahrip edememişti. Haricî te'sirden muhafaza için bu resim ve yazıların önlerine, şimdi, camlı çerçiveler konmuş, perdeler asılmıştı.

Bir nazırın sarayı bizi çok alâkadar etti. İç içe salonlar, odalar, nefis havuzlar, bağçeler, etrafında meşhur Venüs, Jüpiter, Apollon gibi heykeller eski yaşanmış hayatın şimdiki hayatla kabili kıyas noktalarını hatırlatıyordu. Bu sarayın bağçesinde bir ağaç dal ve kökleriyle tahaccür etmiş olduğu halde bulunmuş, mevkii camekân altında muhafaza edilmişti. Sarayın dıvarlarında bir çok resimler vardı.

Gördüğümüz mebani hep birer katlı idi ve taştandı. Her halde üst katları ya yıkılmış ve yahut ahşap idi de yanmıştı.

Biz de bu gezişimiz esnasında arkadaşlarımla bazı fotoğraflar çektik. Eyi hatıralar tespit eden bu fotoğraflar yirmi sene sonra, gördüklerimizin çok heyecanlı birer timsali olacaktır.

Artık dönüyorduk. Otomobilimiz, asfalt yol üzerinde, son süratle kayıyordu. Sağımızda Vezonun tüten tepesinden kırmızı alevler gözüküyordu. Pek yüksek olan dağın yamacında görülen beyaz bir şerit gibi zik zak vari çizilmiş ince bir yol, otomobilleri ta tepeye kadar çıkarıyormuş. Vaktimiz pek dardı. Kıratere çıkmaya muvaffak olamadık.

Vezü indifaının harap ettiği şehir ve köyler üzerindeki topraklarda bu gün, tarh edilmiş, ekilmiş bahçeler var. Buralarda pek nefis üzüm ve meyve yetişiyormuş. Meşhur şaraplar, çok güzel renkli, kocaman şeftali, elma ve armutlarla Napoli çarşıları dolmuştu.

Napoliye avdetimizde, vapurda, öyle yemeğimizi yedik. Tekrar dişarıya çıktık. İtalyanlar hiç pasaport sormıyorlardı. Her kes serbestçe girip çıkabiliyordu. Bu defa şehirde bir az dolaşalım dedik. Napolinin en yüksek tepesindeki mahalleye tıramvayla gittik. temiz yolları, bolvarları vardı. Bu noktada eski bir kal'a, içinde mahpuslar varmış. Napoli tamamiyle ayaklar altında, her taraf görünüyordu. Aşağıya dişli tıramvayla indik.

Y. Z.

Spor köşesi :

Spor ve gençlik

Halkevinin komite intihapları yaklaşıyor . Her şubesinde imkân nispetinde gösterilen faaliyet, spor şubesinde de idrâk edilmiştir . Evimizin spor şubesinden daha yüksek hamle ve neticeler bekliyoruz.

Hiç şüphe yok ki bu vazife her kesten evvel şubeye yazılı olan ve olamıyan bütün gençliğe düşmektedir.

Sınırlarımızın dışlarından sızan haberlere ve vakıalara göre spor ve sporculuk doğum ile başlar, hayatımız devamınca yaşar, ölüm ile biter .

Belki kırk yaşında bir fotbolcu, kırk beş yaşında bir koşucu, elli yaşında bir hokeyci, seksen dört yaşında (Rokfoller) bir golfçu bizde derin hayretler uyandırabilir, işaret edilen yaşlarda yapılan sporlar bir gösteriş için değil , vücutlarının inkişafı için yapılmaktadır.

Hayatının kıymetini anlıyan bir millet için boş ve istirahat zamanları kahvelerde, tozlu odalarda değil ; açık havada hayata seneler katan spor sahalarında yaşanmalıdır. Bizde, maalesef , yirmi yaşını geçen bir genç için spor kabiliyetleri - alevleneceği yerde - sönmüş ve onlar , kendi tabirleri veçhile , (Tekaüt) olmuşlardır.

Spor hocalarının , üstatlarının kanaat ve iddialarına göre asıl vücuda kazançlı spor çağı bizim (Tekaüt) lük çağı dediğiniz zamandan sonra başlar .

(Tekaüt) Poker masası başında , dans salonunda; pis kahvelerde tavla gürültüleri içinde gafletle eşsiz ve bir daha ele geçiremiyeceği tatlı günlerini doldurur.

Yukarıda sayılan zehirli köşelere sürüklenen genç elemanlar , kendilerini , asıl o zaman hakiyki (Tekaüt) lüğe sürüklüyorlar demektir .

Seksenlik dinç ve sportmen bir frenge sormuşlar:

— Hangi yaşta ihtiyarlığınızı duydunuz ?

— Henüz daha duymadım. Belki ölünce..

Demiş.

Bu düstur bizim kahve köşelerini dolduran gençliğimize bir örnek olmalıdır.

Kendilerine (Tekaüt) süsü vermek istiyen dip diri gençlerimizden memleketimizin bir iş beklemesi pek tabiîdir .

Gençlik: Spor teşekküllerinin gönüllü yardımcısı olmalıdırlar.Bu yardım da kuru bir takım sözlerle değil;canlı, hakiyki ve müspet misallerle gösterilir.

Öz.

Sağlık ve sağlamlık köşesi

Bulaşıcı hastalıklar

Isıtma

Frenklerin (Malarya) dedikleri ısıtmanın mikrobuna plasmudi derler. Bu mikropların muhtelif nevileri olduğu için ısıtma şekilleri de muhteliftir. İnsan kanında nesiçlerinde yaşarlar. Bilhassa insan kanındaki kırmızı yuvarlaklar içinde bulunurlar. Bu mikroplar sivri sineklerde uzun müddet yaşıyabilirler.

Tefrih müddeti 6 - 21 gündür.

Vasati 12 gündür .

Vasıta ve sebepleri :

Isıtma hastalığı hastalardan sağlamlara Anofel namı verilen sivrisineklerle geçer. Sivrisinekler ısıtmalı bir adamı ısırıp mikrobu alırlar. Kendi mide ve tükürük bezlerinde besleyip büyüterek sağlam insanları ısırırken aşılarlar. Üşümek bilhassa sıcak memleketlerde , sıcak zamanlarda mideyi bozmsk, gıdasızlık, yorgunluk ve bilhassa ispirtolu içkiler ısıtmayı davet eeici sebeplerdir.

S. A.

Tarihi notlardan :

İkinci sayıdan devam

Edirne mezarlıklarında..

Vassaf efendinin Varnada öldürüldüğünü söylemiştik, Vaktiyle Varnada yaptığım tarihî tetkiklerin hülâsasını da bu münasebetle yazarsam tarihimize bir hizmet olacaktır .

Vassaf efendi genç, asil , mukteдir bir zat imiş, Köprülü zadelerin kıbleli soyundan imiş ki bunu aşağıda yazacağımız mezar taşlarındaki yazıdan anlıyoruz. Saraya intisap etmiş; az vakitte ilerlemiş , ikinci mahmudun başkâtipliğine kadar çıkmış , Pertev paşaya da dâmat olmuştu.

Fakat bu ikbâl çok sürmedi. Kayın pederi Edirneye sürüldüğü zaman bu da Karadeniz buyuna , Varnaya sürüldü. Orada hâlâ Musallâ caddesi denen caddede bir eve konmuştu ki bu evin yerinde şimdi Ostrof oteli vardır Zavallı Vassaf, pek çok iltifatını gördüğü Sultan Mahmuttan affını, pek alışık olduğu İstanbula avdetine izin verilmesini bekliyor iken hükûmete boğulması emri gelmiş ; o evde boğulmuş, Abdurrahman camii avlusuna gömülmüş idi ki bu cami 1902 de Bulgarlar tarafından kastan yakılmıştır. Yeri şimdi Londra oteli önündeki meydan olup Vassafın mezarı cihan harbı içinde almanlar tarafından orada yapılan bahçeciğin garp tarafına düşer.

Mezar taşları ise şimdi Varna müzesindedir ki kitabesi şudur.

Hüve - elbaki

Mahmut hanın elhak hasbendesinden idi.
Vassaf Beyefendi ah etti azmı beka
Köprülü zadelerden kim nesli kıbleliden
Ol zat hemçü hurşit olmuş idi hüveyda
Menfada Varna içre olzat genç iken vah
Mevte şehiden etti rihlet behükmi Mevlâ
Ol şeh kitabetinde bulundu hayli müddet
hemnamı ismin - etti inşası namı imha
Etti firakı anın dostana tenk dehri
Tevzi ede hak kabrin eyleyip adni iyta
Tarihi irtihalin ukbaya didi hatif
Vassaf Beyefendi etti behişti me'va
Lillah - ilfatiha 1253

O. N.

Köylüyüm

Köylüyüm adıma köylü diyorlar
Gönlüme eş olan ırmaklar vardır .
Şarkımı söylüyor çağlıyan sular
Derdimi dinleyen topraklar vardır .

Neş'emle boğarım gamlı yelleri ,
Tarlamın süsüdür yaban gülleri ,
Nağmeler doldurur çamlı belleri ,
Tasamı avutan başaklar vardır .

Çalışma yolunda yardan geçerim ,
Şampanya yerine ayran içerim ,
Alın terine ben , bir şiir derim ,
M sralar işleyen tarlalar vardır .

Hoşnudum işimden , bağlıyım yere ,
Göğsümü gererim esen yellere ,
Aşkımı söylerim mavi göklere ,
Efeler doğuran yaylalar vardır .

Atıma döşektir serin gölgeler ,
Sürdüğüm safalar cihana değer ,
Ayşemin sesinden çınlar tepeler ,
Beni de hasretle ananlar vardır .

Herkesten bağlıyım güzel vatana ,
Sevgilim pulluktur , taptım sabana ,
Nasıl kaptırırım yurdu yabana ,
Soyumda sayısız yamanlar vardır .

Köylüyüm adıma köylü diyorlar
Gönlüme eş olan ırmaklar vardır .
Şarkımı söylüyor çağlıyan sular
Derdimi dinleyen topraklar vardır ! . . .

M. Uluğ

Edirne

Edirne günlerini bilmek, bilhassa o günleri çok iyi anlamak ve duymak lâzımdır..

İsteklerimin hiç birisini sana olan derin muhabbetime değişmem. Türklüğümün beni coşturuşu kalbimden doğan bu ilâhileri sana okutturuyor. Evet, toprağıma olan derin hislerim hayatımı sana veriyor... Seninle yatmak istiyorum.. Senin bağrında gecelemek, sabahlamak, tekrar akşamlamak istiyorum..

Fakat düşman, tek bir düşman görmeden !. Çünkü seni her kesten kıskanırım..

Edirne !. Edirne !. Ninem.. Nineciğim ! Sevgili yurdum !. Sen bizimsin.. Sen Türksün.. Adın Türktür, kendin Türksün.. Türklük her kesten büyüktür. Türklüğe söz söyletmem.. Türklüğü her kesten kıskanırım..

Edirne!. Ninem!. Senin dizinde uzuyacağız.. Senin dizinde sabahlayıp, akşamlıyacağız.. Sen herkesten büyüksün. Çünki, Türksün, Türkünsün!..

Edirne günleri:

- 1 -

Ufuklarda giceden kirli hatlı ışıklar,
Sabah denen göğüste pıhtılaşan yaralar..
Örtülmeyen kemikler, iskeletler kafalar
Ve on aylık hatıra, harap viraneler var..

★

Edirnede bir nice kızıl rüzgârlar esti,
Tunca, Arda ve Meriç berrak suları kesti.
O gün bu ılık sular üç kızıl çağlıyandı,
Gözler yaştı; gönül kan, sular kan, toprak kandı..

★

(Sarayiçi) cehennem, nehirler kanlı çember
Bu kızıl cehennemde kıvrananlar ölenler..
Açlıktan susuzluktan ağaç toprak yiyenler..
Ölüm havalarını çalanlar, dinleyenler...

★

günleri..

Çılgın bir seylâp oldu bu taşkınlık, coşkunluk
Barbarlık çok sürmedi kafalar düştü öne
Kahramanlığımızdan cihanın yüzü soluk
Gittiler , düşkünlüğe hep sürüne sürüne . .

*

Yurdumuza göz atan alçak domuz çobanı !
Ey dün geceye kadar kapımdaki hizmetçi !
Soyu, kanı belirsiz barbar oğlunun piçi !
Bu yurda göz takanın avucumdadır canı ! .

*

Adımıza dikkat et: - biz altaylı Türküz , Türk !
Bu cihanı o kurdu fırtınalarından ürk ! . .

*

- II -

Milyonlarca Türk evlâdı akıtarak kanını
Yuğurdular al kanla (Edirne) toprağını
Doğan bir çocuk gibi yaratarak vatanı
Bize ısmarladılar, ana babalarını . .

*

Şehit kahraman Mehmet , kederlenme yaslanma
Arkada bıraktığın memleketin yaşıyar .
Koynunda domuzcular , barbar taşıyor , sanma
(Edirne) Türklüğünün Türklerini taşıyor . . .

*

Semalar kefen olsa , cihanı mezar yapsak
Güneşi, yıldızları üstünüze akıtsak
Abideler yerine (Sinan) ları yaratsak
Haklarını ödemez , döktüğünüz kanların ..

*

- III -

Kendin Türksün, adın Türk, ey Türk eli cenneti !
Türk milleti özündür, sen se Türklüğün eti . .
Et - kemik, ayrılırmı; seni bırakırmıyız?
Biz senin evlâdınız , sen se bizim anamız . .

*

Virirmiyim anamı başkasının koynuna ?.
Zencir geçirirmisin sen oğlunun boynuna?.

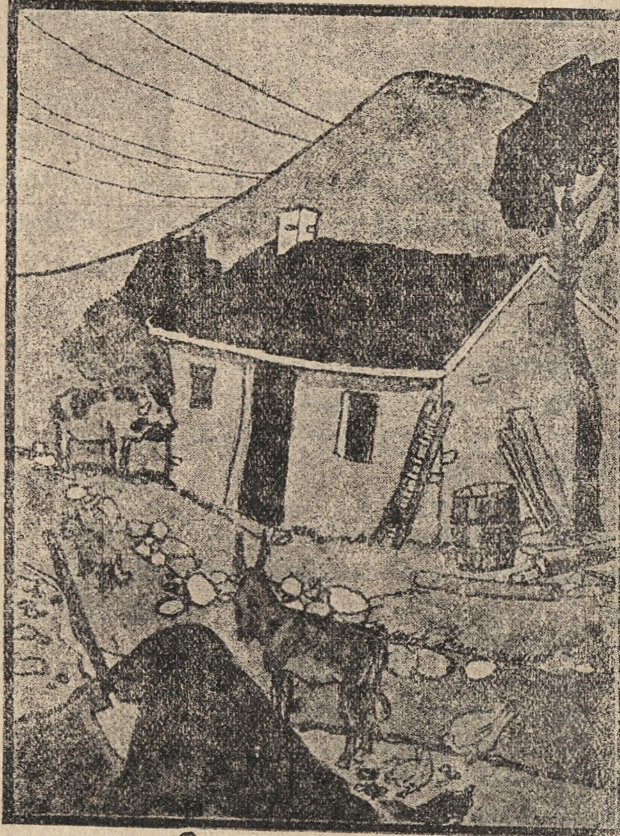
*

Türklük senin, biz senin, sen bizimsin Edirne!.
Anam sensin , ninem sen , mabedimsin Edirne!.
Türklük senin, ben senin , sen benimsin Edirne!.
Cihanım , güneşimsin , cennetimsin Edirne ! . .

Kâ. Cahit

Köylü

KÖYÜNÜZÜ HER ZAMAN İÇİN

Pis ve mındar bir köy

Bir köyün sokağı şu resimde gördüğünüz gibi, pislik ve mundarlık içinde olursa o köyün insanları hastalıktan kurtulamaz. pislik, en birinci hastalık kaynağıdır. Köylerinin sokaklorını böyle pislik içinde tutan insanlar kendi canlarına vaktinden evvel kıymış olurlar.

Bir köy halkının köyünü pis ve mundar tutması o köy halkının köylerinden, yaşayışlarından ve içinde bulundukları ülkeden memnun bulunmadıklarına delâlet eder. Çocuğunu seven insan onu açlıktan ve bakımsızlıktan öldürmeğe kıyamadığı gibi köylerinin pislik ve mundarlık içinde ölüm mikropları saçtığını görmek istemiyenler de onun sokaklarını, meydanlarını, çeşme ve pınarlarını, mektep avlusunu güzel ve temiz bulundurmağa çalışmalıdırlar.

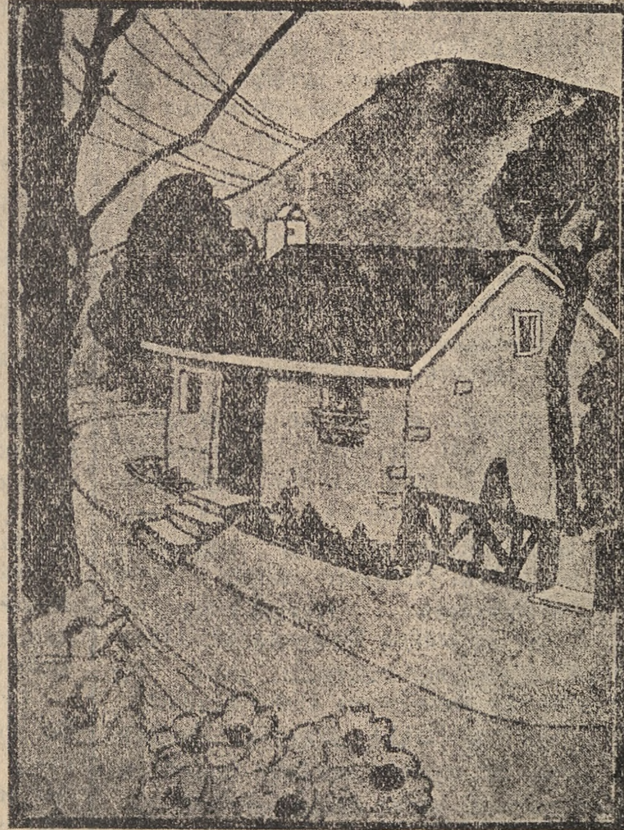
Kşyün sokaklarını temiz tutmok, zaten, köy kanununun emrettiği bir iştir. Bu emri yerine getirmek sizin sağlam olmanıza da yarar. Türk milleti her yerde temizliğiyle tanınmış bir millettir. Bu namı yere çaldırmak en büyük vatansızlıktır. Yurtlarını sevenler, bu sevginin şiddetini, yurtlarını temiz bulundurmakla da ispat etmelidirler.

Kardeşler!

TEMİZ TUTMIYA ALIŞINIZ !

Temizlik para ile olmaz. Temizlik bir alışma işidir. Her şeyden önce, evinizi temizlediğiniz gibi, sokaklarınızı da temiz tutmağa alışınız!

Her kes kendi evinin önünü temizler, çiçeklerle ve ağaçlarla süslerse köyünüz bir çiçek bahçesi haline gelebilir. Hem gönlünüz şenlenir, hem de hastalıktan kurtulursunuz. Şu resimde gördüğünüz köy, bakınız, nekadar temiz, güzel ve düzgündür. Baktıkça insanın içini açıyor. Meramın elinden bir şey kurtulmaz. Siz isterseniz köyünüzü buna benzetebilirsiniz.

İçe ferahlık veren düzgün ve temiz bir köy

İhtiyar bir köylü bir gün köyünün münasip bir yerine bir armut ağacı dikiyormuş. tenbel bir köy çocuğu kendisine :

— Yaşın yetmişe geldi. Bunun meyveleri oluncıya kadar senin kemiklerin çürüyecek.. Demiş. İhtiyar köylü, istifini bozmayarak, şu cevabı vermiş:

— Bunu kendim için değil, torunlarım için dikiyorum..

Köylü kardeşler!

Bundan hisse alınız ve biliniz ki en kabadayı adam kendini değil, kendinden sonra gelecek olanları düşünen adamdır.

San'ata zafer lâzım

San'at!. Ona ulaşmak o kadar güçtür ki.. İnsan hayatını münhası ran onun için sarfedecektir. Bütün hayatını ona verecek , onu delice sevecektir. Belki ona ulaşamadan, belki yaklaşamadan ölecektir. Fakat ölürken de kutsî bir Mabuda tapınır gibi takdis ile dudakları titreyecektir.. Onun yanına belki ulaşacaktır. O zaman orada kendini mesut olacağım zannedecek . Aldanacak!. Bir gün hiç hissetmeden onu ellerile götürür gibi bir mezara sokacak. Güneşin akşamları bir dağ yamacından düşüp yaralandığı gibi . Veya denizin uzak dalgalarına kanlarını dökerek .. Fakat bir daha doğmamak üzere.. O zaman hayret edecek . Haykıracak. . Ağlıyacak . . Feryad edecek . . Döğünecek.

Evlâdını toprağa gömen bir beba gibi , bir ana gibi ondan ayrılmak istemiyecek! San'at eriyecek.. Kalbini ağır bir akışla terk edecek.. Bütün hisler sönecek .. Şefkat , sevgi kalmıyacak.. Büyük mevzular hakikattan çok çok küçülecek. Hatıralar kâlpte alevli tahassür uyandıracak . . Heyhat ! Ne bir mevzu, ne bir coşkunluk bulamıyacak.. «Portlant Dükü » gibi gece sularında, siyah bir maşlah sırtından topuklarına kadar uzanacak.. Gözlerine sıyah bir takke geçecek. Parmaklarında sönük bir sigara , sahillere inecek.. ufuklar kızarıncaya kadar denizi seyredecek . Dalgaları dinliyecek.. Haykıracak.. bütün cocuceşelri dağların bir ölüsü olacaktır!..

Bizde buna yaklaşan bir veya birkaç kişi göremeyiz bile..

Temaşa : Dudakları müsellesi karmenli , kaşları yoluk, paltosu altı köşeli; bar havalarile coşan kadınların kızların ; az anlayışlı az görüşlü insanların eteğine inmiştir. . Bunu yükseltmek lâzım. Düşen bir insan kalkamaz.. Onu sağlamlaştıracak diğer saglam bir kudrete ihtiyaç var...

Temaşamız, bir düşkünlük kapısındadır. Sinemacılığımızın : (Karım beni aldatırsa ! , Söz bir allah bir ! , Ciciberber) ve en son (Milyon avcıları) eserleri bunu ispat edebilir.. Hangisinde bir mevzu var ? Hangisinde bir düşkünlük yok?.

Külhan beyler bile şık bir vitrin içerisinde açık bir bacak seyretmekten iğrenir , değil onu yakından görmek?!!.

Menfi Adamlar :

Cümhuriyetle beraber başlıyan şuurlu gençlik davası son senelerde meyvesini vermiye başlamış gençliğin bükülmez kolunun vatanın her bucağına girdiğini, milletçe yapılan her işte onun geri alınmaz adımlar attığını görüyoruz.

Onun millet severliğini, millet ve memleket işlerindeki gayretini bundan 3 ay evvel on yılın (panaroma) sında seyretmedik mi? Milleti idare edenlerin, başında bulunduklarımillete daha iyi günler göstermek için yeni yeni hamleler yapan şeflerin kudretlerini gençliğin verdiği ümitle kıvılcımlandırmadıklarını kim iddia edebilir? Bütün bunlara rağmen kendi gözlerindeki direği görmeden başkalarının gözündeki saman çöpüne bahane bulan örümcek kafalılara rastlıyoruz.

Onlar bu günün şuurlu gençliği karşısında (Bunlarda genç olacaklar ?!.) gibi istihfafla dudak bükmekte, milletçe yapılan işlere aykırı gözle bakmakta, her faydalı hareketi, her faydalı teşekkülü yersiz bulmaktadırlar.

Hatta, arzularına uygun işler de yapılsa, isteklerini değiştirecek kadar aşağılaşırlar. Onların ülküsü , kendi menfaatları ; en büyük meziyetleri de iğrenç rıyalarıdır .

Ev içleri şüphelerle dolu sersem tipler ! Biz biliyoruz ki takdir, sizin gibi şuursuzların harcı değildir. Siz kötü hislerinizin adesesi ile her şeyi fena görmiye mahkûm zavallılarsınız. Biz, içinizdeki zehirin bir gün sizi de ifna ideceğine kaniiz . Onun için sadece sizlere hiç olmazsa zehir saçan dilinizi gençliğe uzatmamanızı, pis ellerinizle temiz vatanımızı kucaklamıya kalkışmamanızı hatırlatıyoruz .

Şaban Taşkın

San'atımız , para ve şöhret düşkünüdür.. Temaşamız para için hafif meşrep , düşkün eserler gösteriyor..

Darülbedayide « Lüks Hayat » operetinin bilmem ki orta oyunundan farkı varmı ? ! Her akşam yeni ilâvelerle sahneye çıkıyor .. Fakat düşünecek olursak , çok acıdır.. Neye gülüyoruz ?. gülecek ne var?. Çirkinliğemi?..

Halk ve gençlik inkilâp istiyor. Yüksek inkilâp Türkiyesinde her türlü çirkinlikler artık yontulmalıdır!, Bu çığırda da zafer lâzım!. Gençlik titizdir.. Bar şarkıları dinlemek istemiyor!. Bize kadın, şarap, Bar lâzım değil.. san'at ve san'at aşkı istiyoruz!.. San'atta da parlak bir çığır, ulu bir zafer istiyoruz!..

Kâ Cahit

6 Ok postası:

Tuna'dan içli bir ses [·]

Bu mektup, aramızda çalışan bir arkadaşa gönderilmiştir, aynen basıyoruz:

Sevgi ve saygı değer hocam ;

Büyük Türk ihtilâlinin «Emblema» sını taşıyan 6 Ok mecmuasını aldık, okuduk. her sahifesi bir ülkü kaynağı olan bu mecmuayı kendimize çok yakın duyduk , candan sevdik . Güttüğü savaşta muvaffakiyetler dilerken saygı ve şükran dolu hislerimizi sunar, ellerinizden öperiz .

Rahva Türk mektebi namına başmuallim:

Kemâl Ayhan

Köy yollarında

Artık şehirden ayrılıyoruz ; kıvrılan yollara gözlerimizi dikerek gidiyoruz . Arabaların gıcırtıları kulaklarımıza vatan kırlarının hür havasını dolduruyor her taraf kır , düz bir vatan ülkesi . . . Ufuklarda dumanlara bürünmüş dağlar her tarafa heybet, gurur saçıyor. (Muhittin baba) tepesi bütün heybetiyle görünüyor ; oralara varmak için can atıyoruz. Gözlerimi ufuklara çevirerek , göysümü kabartıyorum . Vatan kırlarının temiz havasını ciğerlerime alıyorum , temizlenen kanımın vücudümde nasıl cevlân ettiğini anlatamam. Kendi kendime : Ey uzaktan ese gelen rüzgâr ! sen kim bilir , kaç bağrı yanık köy arasından süzüldün , oralarda yaşıyan ruhları okşadın, dileklerini anladın.Kanıma bütün bunlarla beraber nufuz ettin , onları bana da duydurdun . İşte oralara gidiyorum . Kalbim heyecanla dolu ilerliyorum . Sesler gittikçe azalıyor , etrafı derin bir sessizlik sarıyor . Ara sıra bu sessizliği bozan bir arabanın feryadı duyuluyor. Uzaklarda dumanlar arasında siyah noktaların belirdiğini görüyoruz . Güneş güsmüş gibi zaman zaman bulutların ardına saklanıyor ; kırların rengi değişiyor. Güneşe yalvarır gibi dalgalar , kıvrımlar yaparak ufuklara gömülüyorlar . Kırlar sanki şöyle diyorlar : « Güneş ana, bir dakika olsun feyzini esirgeme ; biz de el kırları gibi çiçeklenmek isteriz . Yaralarımızı sarmak için şuâlarını kıskanma ; biz de bir medeniyet baharı doğura biliriz . » Gün tekrar açılıyor, ışıklar her tarafa saçılıyor . Kırlar bağrını açmış isyankâr bir tavırla : Artık yabanî otlardan bıktık , iymar istiyoruz . . . » diyorlardı .

İşte kırın solgun bir çiçeği görünüyor , duruşu sakindir , eşelesek , içinden bir şeyler fışkıracak. Bu solgun çiçek bir Türk köyüdür. Orada oturanların bakışları manâlıdır ; her bakışta bir dilek , bir arzu var .

Kendilerile alâkadar olanları sevinçle karşılıyorlar, sevinçle uğurlıyorlar. Bize ne mutlu ki , sevinçle karşılandık ve sevinçle uğurlandık . Günlerce gidiyoruz: Karşımızda yine ayni kır, ayni renk, ayni dilek . . .

Köyler , ufuklarda siyah noktalar gibi görünüyorlar . Bazı köylerin arasında beyaz bir nokta görünüyor . Bu nokta mutlaka o köyün mektebidir . Bu gibi köylerde faaliyet daha canlıdır . Mektep bir köyün medeniyet yuvasıdır . Türk köylüsü mektebin kıymetini anlamıştır. Türk köylüsü uyanmak, yükselmek istiyor . Kırlarında medeniyet gürültüsünü işitmek için sızlanıyor ve bütün bunları cümhuriyet gençliğinden bekliyor.

Ey genç arkadaşlar ! Köylere koşunuz . . .

Erkek muallim mektebinden:

Recep

Köy evi ve köylü

Köy evi. Gayret ve feragatın fışkırdığı kaynaktır. Bu iki fazilet unsuru ancak orada kucaklaşabilmişler, ve ayrılmamak üzere, orada birleşmişlerdir. Gayret ve feragatın hiç bir yerde görülmiyen bağlılıkları, köy evinde, en sağlam bağlarla kurulmuştur.

Bilgisizlikle örtülü olan bu insan yuvalarında, sessiz iztirap ve yokluklara daima gülümseyen, onların iniltilerini örterek üzerlerine şen kahkahalar çekmek isteyen ne kadar çok cehitler var ! ?

Malzemesi ağaç dalları, yabanî otlar ve bir azda tabiatın kıskanmadığı su ve topraktan ibaret olan köy evlerinde, yılmak bilmeyen insan emeklerinin mahsulü olarak neler görülür bilirmisiniz ? : Maddenin kıtlığı, acıların çokluğu !

İşte bu iki şey, her yanı boş ve delik olan köy evlerini doldurmuş, deliklerini tıkamış, köylü, açılan yaralarına yine bunları merhem olarak kullanmıştır.

Tabiatın aman vermez zalim soğuklarında bu sessiz yuvaları ısıtan ateş, ne bulamadığı maddenin sıcaklığı, ne de hemcinsinin yardımıdır!. Yalnız gayret ve feragatın, samimiyet ve doğruluğun yarattığı ılık havadır . .

Eyet, gayret, feragat, kanaat gibi daha bir çok fazilet unsurlariyle dolup taşan bu boş evlerde fırak ve smokinlere, ipekli kumaşlara, en ağır mantolara gömülmüş tufeyliler değil, sefalet ve acılarına bürünen, iztirap ve fakrin buruşturduğu sarı yüzlü tabiat mücadilleri yaşıyor ! . .

Biz şehirliler.. onlara nazaran her halde oluk tan akar derecede bulduğumuz paranın sıcaklığiyle, mazbut evlerimizde kendimizden geçerken, tırnaklariyle tabiatı didikliyen, karıştırdığı toprakta bir şeyler bulmak istiyen zavallıları hemen unutuyoruz . .

Bizler, eylence gecelerinde, sinemada, tiyatroda, balolarda, ekser zamanlarımızda musiki nin kıvrak coşkunluğu ile mestolurken, bizim gibi (!) insan olan köylü, acılarının ifadelerini dinliyor .

Bizler debdebeli salonların kahkahalı, bulanik, loş havasında, avizeler altında türlü hülyalarla dönerken, o anda unutulan köylü, karısı ile, çocuklariyle, hayvaniyle.. velhasıl her şeyi ile birlikte, sonsuz kanaatkârlığiyle bestelediği musikisinin iniltileri altında kıvranıyor..

O, kendi sinemasında yapmacık şeyleri değil, yaşayışının sefaletini seyrediyor.. Bütün ömrünce dinlediği radyosu, tabiatın kısırlığı önünde taliine karşı temiz ruhundan taşan isyanlarıdır.

Onun bilgisizlikleri arasında inandığı bir şey var: o da, bütün çalışmalarına rağmen, tabiatın kendisinden her şeyi esirgediği kanaatıdır.

Hayır, tabiat ondan bir şey saklayamaz . . . Çünki tabiat her an ölümlerle pençeleşen o insanın önünde hayretinden hürmetle eğiliyor, isteye bildiği her şeyi esirgemeden veriyor . . Fakat o, en ezici kuvvetleri mağlup eden, yılmak bilmiyen insan, henüz anlayamadığı sinsi bir kuvvetin hileleri karşısında esir oluyor..

İşte bu sebepledir ki bilmediği bu soyguncular için duyduğu isyanlarını yine taliine yollıyor .

Ey ! kalöriferli apartmanlarda ve daha bilmem nerelerde maroken koltuklara gömülerek, boş zamanlarında köylüden bahsetmek tenezzülünü gösteren insanlar !

Ey ! yüce inkılâbımızın on birinci senesine, sefahat yerlerinde, bozuk sinirler, mütereddi kafalarla giren tufeyli zümre !

Ne olur, sefahatinizi, zevklerinizi biraz daraltınız da köy evini iymar, köylüyü mes'ut etmiye çalışanlara biraz olsun yardımınız dokunsun..

Hayır gelecek on seneleri yaratacak olan siz istismarcılar değilsiniz.. O istikbali yine köylünün acılarına ortak olan, evvelâ onu mes'ut etmiye çalışan, köylü ile kaynaşabilenler doğuracak . . .

Sizler inkılâbımızı anlamış değil, anlamak istemiyen, onun yüzünden geçinmek yoluna sapan memlekete muzır insanlarlarsınız..

Yeni nesil, sizleri kendisinden çok daha iyi tanıyor.. Büyüklerimizin açtığı çığır derinleştikçe şahsi menfaatın abideleri, sembolü olan (sizler) üzerinize gayret ve feragatin kaynağı olan köy evleri dikilecek işte o zaman, çalışkan köylümüzün samimî çehresindeki asırların yadigârı sefalet izleri yerinde, daima şen, daima gülen saadet hatlarını göreceğiz...

Emin Akyüz

İmtiyaz sahibi : *Akıncıoğlu İbrahim*
U. neşriyat müdürü : *Mehmet Behçet*

Abone bedeli

Yıllığı 100 Kuruştur

Tanesi : 5 Kuruş

1339 = 1923

Kopon No: 6 isim ve adres :	*Mektupler ve abone bedelleri şu adrese yollanır :* *Akıncı oğlu İbrahim — C. H. F. reisi - Edirne* .... Edirne Vilâyet matbaasında basılmıştır

Edirne Vilâyet matbaasında basılmıştır